

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

10.9.2012

B7-0438/2012

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Syrii
(2012/2788(RSP))

**Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba,
Ryszard Czarnecki, Paweł Robert Kowal**
w imieniu grupy politycznej ECR

RE\912461PL.doc

PE493.599v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Syrii
(2012/2788(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Syrii,
 - uwzględniając decyzję Rady (UE) nr 2011/523 częściowo zawieszającą stosowanie Umowy o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Syryjską Republiką Arabską, rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz decyzję Rady 2012/424/WPZiB wdrażającą decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii,
 - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Syrii, w tym ostatnie z dnia 8 sierpnia i 5 września 2012 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Syrii z dnia 18 lipca 2011 r., 10 października, 1 grudnia 2011 r., 23 stycznia, 23 kwietnia, 14 maja, 25 czerwca i 23 lipca 2012 r.,
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji Europejskiej i wysokiej przedstawiciel skierowany do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 25 maja 2011 r. pt. „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie”,
 - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2042(2012) z dnia 14 kwietnia i 2043(2012) z dnia 21 kwietnia 2012 r.,
 - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 3 sierpnia 2012 r. w sprawie sytuacji w Syrii,
 - uwzględniając sprawozdanie niezależnej międzynarodowej komisji śledczej do spraw Syryjskiej Republiki Arabskiej z dnia 15 sierpnia 2012 r.,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (ICCPR) z 1966 r., którego jedną ze stron jest Syria,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że sytuacja w Syrii nadal się pogarsza, a ciągły konflikt i zamieszki przekształcają się dalej w otwartą wojnę domową;
- B. mając na uwadze, że ONZ nie jest w stanie potwierdzić danych dotyczących liczby ofiar konfliktu, zgodnie z którymi według szacunków szeregu organizacji liczba ofiar śmiertelnych przekroczyła 20 tysięcy, w większości cywilów, a znacznie więcej osób

odniosło obrażenia;

- C. mając na uwadze, że zakłada się, iż 2,5 miliona osób w Syrii potrzebuje pomocy humanitarnej, podczas gdy nawet 1,5 miliona ludzi zostało przesiedlonych wewnątrz kraju a około 230 tysięcy uciekło do sąsiednich krajów;
- D. mając na uwadze, że w Syrii dochodzi do samowolnych aresztowań obywateli tego kraju oraz osadzania ich w więzieniach bez procesu lub w wyniku procesu wojskowego, nie mogą oni liczyć na obronę ze strony niezawisłych sądów, nie mogą korzystać z wolności wypowiedzi ani swobody demonstrowania, mimo iż gwarantuje to prawo;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z doniesieniami miasta i miasteczka w całej Syrii są oblegane przez siły rządowe i pozbawione dostępu do żywności, dostaw leków czy łączności;
- F. mając na uwadze, że pomimo licznych wygłaszanych publicznie obietnic przeprowadzenia reform politycznych prezydent Baszar al-Assad nie podjął żadnych działań na rzecz realizacji konkretnego programu, który zagwarantowałby swobody obywatelskie i niezawisłość sądów oraz zabraniałby rządowi syryjskiemu naruszania praw człowieka;
- G. mając na uwadze, że poza bieżącymi restrykcjami wobec Syrii państwa UE uzgodniły, ostatnio w dniu 23 lipca 2012 r., rozszerzenie sankcji;
- H. mając na uwadze, że prezydent al-Assad nie reaguje na niezliczone apele społeczności międzynarodowej, która domaga się położenia kresu przerażającej przemocy w Syrii;
- I. mając na uwadze, że Liga Arabska zaproponowała już wcześniej plan pokojowy dla Syrii, jednak w dniu 28 stycznia 2012 r. zawiesiła misję obserwacyjną w tym kraju z uwagi na pogarszające się tam warunki;
- J. mając na uwadze, że rozpoczętą w kwietniu 2012 r. misję nadzorczą ONZ w Syrii zawieszono w czerwcu z powodu eskalacji przemocy i nie wznowiono jej po wygaśnięciu jej mandatu w dniu 20 sierpnia 2012 r.;
- K. mając na uwadze, że w dniu 5 września na stanowisko specjalnego wysłannika ONZ i Ligi Państw Arabskich do Syrii mianowano Lakhdara Barahimiego w następstwie rezygnacji Kofiego Annana w dniu 2 sierpnia 2012 r.;
- L. mając na uwadze, że zamieszki społeczne i brutalne represje władz syryjskich wobec ludności syryjskiej grożą teraz wybuchem wojny domowej, która z kolei może przerodzić się w konflikt regionalny;
- 1. ubolewa nad brutalnością syryjskiego reżimu, który, realizując swoją politykę, dopuścił się poważnych naruszeń praw człowieka na masową skalę; wzywa reżim syryjski do wycofania wszystkich wojsk syryjskich z miast i miasteczek Syrii; ponadto wzywa reżim syryjski do zapewnienia organizacjom humanitarnym i ich pracownikom natychmiastowego i bezwarunkowego dostępu do kraju; podkreśla, że nie wolno odmawiać pomocy lekarskiej osobom rannym w wyniku przemocy;

2. stanowczo potępia stosowanie przemocy przez wszystkie podmioty w Syrii;
3. potępia decyzje Chin i Rosji o zawetowaniu podejmowanych ostatnio w Organizacji Narodów Zjednoczonych prób opracowania rezolucji potępiającej brutalne tłumienie protestów antyrządowych w Syrii; wyraża rozczarowanie brakiem wspólnej reakcji Rady Bezpieczeństwa ONZ na brutalne działania władz syryjskich i zwraca się do społeczności międzynarodowej o zgodne potępienie reakcji reżimu syryjskiego na demonstracje;
4. ubolewa, że sytuacja w Syrii uniemożliwiła odnowienie mandatu misji nadzorczej ONZ a syryjski reżim nie zdołał wdrożyć w pełni pokojowego planu Kofiego Annana;
5. zauważa, że prezydent al-Assad jako głowa państwa syryjskiego na mocy konstytucji i prawa ponosi ostateczną odpowiedzialność za wszystkie działania sił zbrojnych; wzywa prezydenta al-Assada, by uznał odrzucenie jego reżimu przez Syryjczyków i ustąpił w najlepszym interesie Syrii i jedności jej obywateli; apeluje zatem, aby wszystkie syryjskie partie współpracowały z biurem specjalnego wysłannika Narodów Zjednoczonych i Ligi Państw Arabskich do Syrii w celu niezwłocznego wdrożenia planu przejściowego przedstawionego przez grupę działania na rzecz Syrii w dniu 30 czerwca 2012 r.;
6. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady z dnia 23 lipca i popiera rozszerzenie sankcji wobec reżimu syryjskiego;
7. z zadowoleniem przyjmuje potępienie syryjskiego reżimu przez Turcję, Arabię Saudyjską i Egipt, a także ważną rolę, jaką w kwestii przyjmowania uchodźców odgrywają Turcja i Jordania; ubolewa, że Iran nadal wyraża poparcie dla nieprzejednanej postawy prezydenta al-Assada oraz brutalnych represji wobec Syryjczyków;
8. nalega, by rząd syryjski zagwarantował ochronę manifestantów przed atakami, przestrzegając ich prawa do uczestnictwa w pokojowych demonstracjach oraz zagwarantował wolność wypowiedzi; wzywa zatem rząd Syrii do natychmiastowego zaprzestania stosowania siły wobec pokojowych demonstrantów;
9. wzywa rząd syryjski do zaprzestania pozasądowych aresztowań oraz przetrzymywania działaczy politycznych, obrońców praw człowieka i dziennikarzy oraz do uwolnienia wszystkich więźniów sumienia; wzywa władze syryjskie do publicznego wyjaśnienia wszystkich przypadków osób zabitych, rannych lub nadal zaginionych;
10. popiera międzynarodowe działania zmierzające do tego, by sytuacją w Syrii zajął się Międzynarodowy Trybunał Karny;
11. wyraża poważne zaniepokojenie tym, że zastraszanie przez władze syryjskie może objąć również działaczy opozycyjnych, którzy opuścili kraj;
12. jest głęboko zaniepokojony tym, że liczne mniejszości w Syrii znajdują się w niebezpieczeństwie, w tym uchodźcy z Iraku, a w szczególności chrześcijanie, którzy znaleźli się pośrodku walki między reżimem partii Baas zdominowanym przez pozostających w mniejszości alawitów a Wolną Armią Syryjską zdominowaną przez sunnitów a obejmującą też radykalnych salafitów;

13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, egipskiej Radzie Najwyższej Sił Zbrojnych, sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich oraz rządowi i parlamentowi Syryjskiej Republiki Arabskiej.